

Jaargang 1975

48 WET van 8 januari 1975, houdende regelen ter bescherming van bedreigde uitheemse diersoorten (Wet bedreigde uitheemse diersoorten).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen te stellen ter bescherming van bedreigde uitheemse diersoorten en daaraan de Wet op de dierenbescherming¹⁾ aan te passen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder Onze Minister:

Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

Artikel 2. Het is verboden levende dieren, behorende tot bij algemene maatregel van bestuur aangewezen soorten, onder zich te hebben, te koop aan te bieden, te verkopen of af te leveren.

Artikel 3. 1. Het is verboden ten verkoop voorhanden te hebben, te koop aan te bieden, te verkopen of af te leveren:

a. dode dieren, behorende tot bij algemene maatregel van bestuur aangewezen soorten;

b. bij algemene maatregel van bestuur aangewezen herkenbare delen van dieren, behorende tot de in die maatregel genoemde soorten.

2. De voordracht tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van de maatregel, bedoeld in het eerste lid, wordt Ons gedaan door Onze Minister na overleg met Onze Minister van Economische Zaken.

Artikel 4. Krachtens de artikelen 2 en 3, eerste lid, kunnen uitsluitend worden aangewezen diersoorten waarvan het voortbestaan wordt bedreigd. Niet worden aangewezen diersoorten welke in Nederland in het wild leven en die welke buiten Nederland in het wild leven maar vallen onder de Vogelwet 1936.

Artikel 5. 1. Onze Minister kan ontheffing verlenen van de in de artikelen 2 en 3, eerste lid, gestelde verboden; aan de ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. De voorschriften kunnen worden gewijzigd of aangevuld.

2. Onze Minister kan de ontheffing intrekken, indien:

a. de ter verkrijging van de ontheffing verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat, waren de juiste gegevens verstrekt, een andere beslissing zou zijn genomen;

b. blijkt, dat een of meer aan de ontheffing verbonden voorschriften niet zijn nageleefd;

c. zich omstandigheden hebben voorgedaan die, waren zij op het tijdstip van het verlenen van de ontheffing bekend geweest, tot een andere beslissing zouden hebben geleid;

d. de omstandigheden sedert het tijdstip van de verlening van de ontheffing zodanig zijn gewijzigd, dat geen ontheffing zou zijn verleend, indien deze omstandigheden op het tijdstip van de verlening van de ontheffing zouden hebben bestaan.

Artikel 6. 1. Handelen of nalaten in strijd met een in artikel 2 of 3 vervat verbod of met een der in artikel 5 bedoelde voorschriften wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

2. Het feit is een overtreding.

Artikel 7. 1. Indien een bij deze wet strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon of een vennootschap wordt de strafvervolg ingesteld en worden de straffen uitgesproken: hetzij tegen die rechtspersoon of die vennootschap, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een bij deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon of een vennootschap, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon of de vennootschap, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk een der feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van het feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolg ingesteld wordt tegen een rechtspersoon of een vennootschap, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en indien er meer bestuurders zijn door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen.

Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolg ingesteld wordt tegen een rechtspersoon of een vennootschap, geschiedt de uitreiking van gerechtelijke mededelingen inzake het strafbare feit aan de persoon of de woonplaats van het hoofd van het bestuur of op de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt, behoudens, bij uitreiking van een gerechtelijk schrijven als bedoeld in artikel 585 van het Wetboek van Strafvordering, overeenkomstige toepassing van artikel 587, tweede en derde lid, van dat wetboek.

Artikel 8. 1. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast zij die daartoe door Onze Minister zijn aangewezen, alsmede de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

2. De personen, bedoeld in het eerste lid, hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm.

¹⁾ Stb. 1961, 19.

3. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van de commissaris van politie of de burgemeester der gemeente, waarin de woning is gelegen, dan wel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal bij het gerechtshof of van de officier van justitie bij de rechtbank of van een bijzondere schriftelijke last van de commissaris van politie of in gemeenten, waar geen commissaris is, van de burgemeester.

4. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uren proces-verbaal opgemaakt, hetwelk wordt ingezonden bij de officier van justitie. Daarin wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het ermede beoogde doel melding gemaakt. De vorenbedoelde personen zijn bevoegd zich van bepaalde door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. In dit geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.

Artikel 9. 1. De personen, bedoeld in het eerste lid van artikel 8, zijn bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van alle zakelijke bescheiden, die op de handel in dieren betrekking hebben, voor zover dit inzage vorderen en afschrift nemen naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Zij zijn bevoegd, in het belang van de opsporing, van de houder van goederen te vorderen, dat de verpakking van die goederen wordt geopend, indien en voor zover dit voor het onderzoek van die goederen noodzakelijk is.

3. Wordt aan de in het vorige lid vermelde vordering niet voldaan, dan kunnen zij op kosten van de houder in het nodige voorzien.

Artikel 10. De krachtens artikel 8 aangewezen personen zijn bevoegd vervoermiddelen en hun lading te onderzoeken, voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 11. 1. Er is een commissie, die Onze Minister desgevraagd of uit eigen beweging van advies dient over maatregelen met betrekking tot de uitvoering van deze wet en hem desgevraagd bij die uitvoering bijstaat.

2. In de commissie, die bestaat uit ten minste vijf en ten hoogste negen leden, hebben zitting deskundigen op het gebied van de natuurbescherming.

3. De voorzitter, de leden en de secretaris van de commissie worden door Ons benoemd, geschorst en ontslagen.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere voorschriften worden gegeven omtrent de benoeming, samenstelling, werkwijze en bevoegdheid van de commissie en omtrent hetgeen verder ter uitvoering van dit artikel nodig is.

Artikel 12. De verbodsbepalingen in de artikelen 2 en 3, eerste lid, gelden niet voor dieren en delen van dieren, ten aanzien waarvan aannemelijk kan worden gemaakt dat zij zijn verworven vóór de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 13. De beschikkingen ingevolge deze wet worden schriftelijk gegeven en zijn met redenen omkleed.

Artikel 14. Artikel 3, vierde lid, van de Wet op de dierenbescherming wordt gelezen:

4. Ten aanzien van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen soorten van dieren, die niet geschikt zijn om als huisdier te worden gehouden, kunnen aan de vergunningvoorschriften worden verbonden teneinde te waarborgen, dat dieren van zulke soorten uitsluitend ten verkoop voorradig worden gehouden voor aflevering aan anderen dan particulieren of detailhandelaren.

Artikel 15. 1. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet bedreigde uitheemse diersoorten”.

2. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor elk van de artikelen verschillend kan zijn.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 8 januari 1975.

JULIANA.

*De Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie
en Maatschappelijk Werk,*

W. MEIJER.

Uitgegeven de vijftiendwintigste februari 1975.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1971/72, 11 870; 1972, 11 870; 1973/74, 11 870.

Hand. II 1973/74, bladz. 4107-4116; 4172-4183; 4249-4256. Kamerstukken I 1973/74, 11 870 (133, 133a); 1974/75, 11 870 (9).

Hand. I 1974/75, bladz. 199-202.